

Una de xinesos

L'ofensiva dels republicans per tancar la tenalla de l'impeachment entorn del president Bill Clinton, amplificada per les revelacions de l'anomenada premsa liberal, continua endavant i a bona marxa. Però, a més del "cas Lewinsky", els enemics polítics del primer mandatari americà, de la seva dona i del vice-president Gore, tenen en reserva més *affaires* que han anat utilitzant sistemàticament en els seus atacs des del 1993. El més conegut és l'escàndol immobiliari anomenat Whitewater que, certament, podria ser relançat contra Hillary Clinton, però que difícilment podria acabar en una condemna de la primera dama en un procés públic, car podria arribar a girar-se contra els seus propis instigadors.

Per això el senador Fred Thompson, un antic actor de Hollywood de veu fosca, s'esforça, amb tota l'ajuda de l'aparell de l'FBI, a dissenyar una mena de *suite* del "Monicagate", per si perdía gas. En aquesta línia, des de principi d'agost que la Cambra de Representants no para d'amenaçar la ministressa de Justícia, Janet Reno, amb una moció de censura perquè encara no ha acceptat el nomenament d'un fiscal especial que hauria d'investigar les eventuals contribucions il·legals del règim de Pequín en la campanya de reelecció del tàndem Clinton-Gore de l'any 1996.

En principi, l'*affaire* del finançament xinès es presenta interessant. La història comença quan es descobreix que la societat de míssils i satèl·lits Loral i el seu director Bernard Schwartz, a títol personal, figuren com a primers contribuents de la campanya demòcrata. I que, poques setmanes després de la victòria de Clinton, Loral ven als xinesos elements de navegació per a míssils destinats a ser utilitzats en satèl·lits comercials, però, evidentment, reconvertibles a ús militar. A continuació, un important nombre de lobbistes xinesos i sino-americans, a desgrat de les advertències dels detectius de l'FBI, que copsen l'operació, organitzen un circuit que fa arribar als demòcrates un fons ben quantios de Pequín. Entre ells hi ha Yah Lintree, un restaurador xinès de Little Rock, escàpol

un quant temps per problemes econòmics, Johnny Huang, funcionari del partit demòcrata i presentat, de vegades, com "un temible agent de Pequín", i àdhuc una tinent-coronel de l'exèrcit de l'aire roig, enginyera aeronàutica i filla de l'almirall Liu Huaqing, cap de l'Exèrcit Popular d'Alliberament xinès fins el 1997.

D'aquesta manera l'escenari i els protagonistes de l'anomenat "escàndol xinès" presenta tantes incoherències com inconvenients polítics. Johnny Huang, sense anar més lluny, com la majoria de sino-americans, manté excel·lents contactes mercantils amb tots dos governs, el de Taiwan i el de Pequín. Els diners de Pequín sembla que han anat a parar, en quantitats raonables, a amics sino-americans dels demòcrates, però també, per altres vies no menys identificables, al candidat republicà Bob Dole, que Pequín no volia agreujar de cap manera. Aquesta simetria es fa realitat, igualment, en relació amb el Kuomintang de Taiwan que, a través del seu ambaixador a Washington, Jason Hu, s'ha negat a privilegiar els republicans, aliats tradicionals, i ha finançat la reelecció d'un Bill Clinton que, uns quants mesos abans, no havia dubtat a enviar dos portaavions a defensar la seva illa.

Loral i Bernard Schwartz, d'una altra banda, no són sinó peons de l'imperi industrial

Lockheed Martin i de Norman Augustine, veritable tsar de la indústria de defensa americana, que no és precisament un home que es deixi atacar amb impunitat. Igual que Boeing, que acaba de fer entrar en el seu consell Henry Kissinger, i que tampoc no perd de vista el mercat xinès. Finalment, les dificultats internes que passa el president taiwanès, Lee Tenghui, han portat a un apropament a Pequín, política reforçada per la reacció als programes antixinesos d'Indonèsia i l'interès comú que el iuan no es devaluï.

A poc a poc, doncs, els maquiavèlics estrategs republicans han descobert que ambdues Xines no es troben tan lluny com semblava i que, tant l'una com l'altra, són més que reticents a servir de punta de llança en un complot contra Clinton. Decebut, han tornat a mirar films de Fu Manxú.

XAVIER VINADER

"Els diners de Pequín sembla que han anat a parar, en quantitats raonables, a amics sino-americans dels demòcrates, però també, per altres vies, al candidat republicà Bob Dole."